

ת"פ (חיפה) 32162-05-23 - מדינת ישראל נ' איברהים טרביה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 32162-05-23 מדינת ישראל נ'

טרביה(עציר)

לפני הרכב כבוד השופטים: יחיאל ליפשיץ [אב"ד], גלית ציגלר, שמואל מנדלבוים
המאשימה
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה -
פלילי

נגד

הנאשם

איברהים טרביה

באמצעות בא כוחו עו"ד תומר נוה

גזר דין

כללי

הנאשם, יליד 2001 ותושב סחנין, הורשע על פי הודייתו בעבירה של **חבלה בכוונה מחמירה**, לפי ס' 329 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**); **החזקת ונשיאת נשק**, לפי ס' 144 לחוק; וכן **חבלה במזיד**, לפי ס' 413 לחוק, כשכל העבירות בוצעו **בצוותא** ובהתאם לס' 29 לחוק כמבואר להלן. ההליך החל לפני מותב תלתא כאשר העבירה העיקרית שיוחסה לנאשם הייתה ניסיון רצח, ובמסגרת הסדר טיעון, שהושג לאחר עדות המתלונן, שונתה העבירה לעיל לחבלה בכוונה מחמירה, והתיק עבר לטיפולו כדן יחיד. ההסדר כלל רק את תיקון כתב האישום, ללא הסכמות לעונש.

עיקרי כתב האישום המתוקן

ח.מ. (להלן: **המתלונן**) הוא יליד 1987 ותושב דיר אל אסד, והקטין ו', שהיה כבן 10 שנים במועד הרלוונטי, הוא אחיינו של המתלונן. עובר ליום 18.4.23 החליטו הנאשם ושניים נוספים שזהותם אינה ידועה למאשימה, לירות לעבר המתלונן בכוונה לגרום לו נכות או מום או לגרום לו חבלה חמורה. בין הנאשם למתלונן לא הייתה היכרות מוקדמת.

בהמשך לתוכנית לעיל, הצטיידו השלושה בלפחות שני אקדחים בקוטר 9 מ"מ ובתחמושת, ברעלות לכיסוי פניהם, בבגדים להחלפה, בחומר דליק, והנאשם אף הצטייד בכפפות אותן עטה על ידיו. במועד לעיל נסעו השלושה ברכב יונדאי גנוב (להלן: **היונדאי**), מאזור ירכא אל דיר אל-אסד, לשם הגיעו סמוך לשעה 23:00. אותה עת נסע המתלונן ברכבו (טנדר פולקסוואגן, להלן: **הטנדר**) לכיוון ביתו. השלושה החלו לנסוע מאחורי הטנדר. במהלך הנסיעה ביונדאי, הנאשם ישב במושב האחורי ושני האחרים ישבו מלפנים. במהלך נסיעת המתלונן, הוא הבחין סמוך לביתו באחיינו הולך לצד הדרך ולכן

עצר והאחיין עלה לטנדר והתיישב במושב הנוסע לצד המתלון. בשלב בו עצר המתלון את רכבו כמתואר לעיל, התקרב היונדאי מרחק קצר מאחורי הטנדר, ויושבי היונדאי ירו לעבר הטנדר. בעת הירי רכן המתלון לעבר אחיינו וסוכך עליו בגופו. רכב היונדאי המשיך לאחר זמן קצר בנסיעה ועקף את הטנדר, עצר עשרות מטרים לפניו, ואז ירד ממנו האדם שישב לצד הנהג (להלן: **היורה**), התקרב אל הטנדר תוך שהוא יורה מאקדח לעבר הטנדר בעוד שהמתלון רוכן מעל אחיינו כדי למנוע את הפגיעה. צוין כי שלושת נוסעי היונדאי ובהם הנאשם פעלו בצוותא, בכך שירו לעבר הטנדר ובו ישבו המתלון ואחיינו מספר רב של יריות כאשר לפחות 14 מהן פגעו בדלת הנהג, בכנף הקדמית שמאלית ובמראת צד שמאל.

נוכח הירי שתואר לעיל וכאשר היורה לעיל נמצא במרחק קצר מהטנדר, האיץ המתלון את רכבו על מנת למלט את עצמו מהמקום, פגע עם רכבו ביורה, המשיך בנסיעה ופגע גם ברכב היונדאי בו ישבו אותה עת הנאשם והנהג. כתוצאה מכך היונדאי נפל לתעלה סמוכה ונתקע בעץ, ואילו המתלון איבד שליטה בטנדר ונבלם בחומת אחד הבתים. בהמשך לאמור לעיל יצא נהג היונדאי מהרכב כשהוא חמוש באקדח, נכנס לרכב שעמד במקום ונמלט באמצעותו מהמקום; וגם היורה שתואר לעיל נמלט מהמקום בריצה. הנאשם, מאידך גיסא, נתפס על ידי אנשי הכפר סמוך לרכב היונדאי, הוכה על ידי חלקם ונגרמו לו כתוצאה מכך חבלות שהצריכו את אשפוזו למשך יומיים, לאחר שנעצר זמן קצר לאחר מכן. באשר למתלון, תואר כי נגרמו לו חבלות כתוצאה משברי הזכוכית שניתזו אליו מחלון הטנדר שנפגע והתנפץ, ובאשר לטנדר צוינו 14 הפגיעות שתוארו לעיל.

ראיות הצדדים לעונש

לנאשם אין הרשעות קודמות. במסגרת ראיות ההגנה הוצגו סרטונים שתיעדו את הנאשם לאחר שנתפס על ידי תושבי המקום, וניתן להבחין בחבלות שנגרמו לו בעקבות הכאתו על ידי אנשי המקום.

תמצית טענות הצדדים ודבר הנאשם

המאשימה הפנתה לחומרת האירוע, בהדגישה כי מדובר באירוע שקדם לו תכנון והיו מעורבים בו הנאשם ושניים נוספים שמטרתם הייתה לירות לעבר המתלון ולגרום לו חבלות. נטען כי רק נס מנע פגיעה של ממש או קיפוד חייהם של המתלון או של אחיינו. עוד הודגשו כנתונים לחומרה, ההצטיידות בכלי נשק ובאמצעים נוספים (רעלות, כפפות); המעקב אחר המתלון; העובדה שחרף העלאתו של האחייין לרכב המשיכה החבורה בהוצאה תכניתה לפועל; וכן אופן ביצוע הירי לעבר המתלון - בשלב ראשון ירי ממושך מתוך היונדאי, ולאחר מכן ירי של מי שירד מתוך היונדאי. צוין כי מדובר ב"**שני מתלוננים ... (ש) למעשה הם לכודים ברכב .. יורים עליהם ממרחק קצר, הם לא יכולים לצאת מהרכב בשלב הזה אחר שגם חוסמים אותם למעשה עם הרכב והם תקועים שם ויורים עליהם שוב ושוב**". צוין כי אלמלא תושיית המתלון, תוצאות האירוע היו חמורות בהרבה. המאשימה עתרה לקביעת מתחם שבין 6 ל-9 שנות מאסר בהפנותה לפסיקה בנדון ותוך שציינה כי לשיטתה הפסיקה הקיימת טרם עודכנה עם מגמת ההחמרה בעבירות נשק. נטען כי משום שיקולי הרתעה יש לקבוע את העונש באמצע המתחם לעיל.

באשר לעתירת ההגנה להקל עם הנאשם משום שהותקף על ידי אנשי הכפר בעת שנתפס וכן משום שהוא היחיד מבין שלושת המעורבים שהועמד לדין, נטען כי אין מדובר בטעמים המצדיקים הקלה בעונש. המאשימה טענה בהקשר לעיל, כי הנאשם לא שיתף פעולה בחקירתו - הן בנוגע לירי לעבר המתלונן והן לעניין תפיסתו על ידי אנשי הכפר ונסיבות אירוע זה. משכך, העובדה שהנאשם היה היחיד שהועמד לדין ביחס לירי לעבר המתלונן היא נגזרת מכך שלא נאספו די ראיות כנגד אלה שהיו חשודים בתיק והדבר נובע בין היתר מהחלטת הנאשם שלא להפליל את שותפיו. גם בהקשר לתקיפת המתלונן על ידי אנשי הכפר בחר הנאשם שלא לשתף פעולה, ולכן אין זה ראוי כי הוא יבנה מכך בהקשר לעונש.

מנגד, טענו באי כוח הנאשם ככל שניתן כדי להביא לענישה מתונה. לעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נטען כי חרף חומרת האירוע, נקודת המוצא לגזירת הדין צריכה להיות שהנאשם, שישב ביונדאי מאחור, לא נמנה עם אלו שירו בפועל לעבר המתלונן. לכן והגם שאחריות הנאשם היא ברורה ונובעת מכך שהוא אחד מהמבצעים בצוותא, ככל שהדברים נוגעים לענישה הרי שהיא צריכה להיות מתונה באופן יחסי, שכן יש הבדל - בהקשר הענישתי - בין מי שורה בפועל, לבין מי שלא עושה כן. ההגנה אף טענה לנתון נוסף שאמור לפעול לריכוך מסוים בענישה והוא כי בין הנאשם לבין המתלונן לא היה סכסוך. אעיר כי ההגנה טענה שהסכסוך היה בין שני החשודים האחרים לבין המתלונן, אך כבר בשלב זה אציין כי מדובר בנתון שהוא מעבר לעובדות כתב האישום המתוקן, ולכן הוא גם מחוץ לגדרי הטיעונים שניתן לקבלם. ההגנה הפנתה למקבץ משמעותי של פסיקה במקרים שלטעמה דומים לענייננו ועתרה למתחם, כאמור לעיל, מתון ככל שניתן. לגבי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה ההגנה לכלל הנתונים הפועלים להקלה בעונש - בהקשר זה נטען כי הנאשם הוא אדם צעיר, נעדר עבר פלילי, שאביו חולה ופרנסת המשפחה תלויה בו באופן ניכר. עוד נטען כי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הודה במיוחס לו בשלב מוקדם של ההליך, ונתונים אלה צריכים לפעול לזכותו בהקשר לעונש. בנוסף, הפנתה ההגנה לתקיפת הנאשם על ידי אנשי הכפר, שגרמה לו לחבלות והובילה לאשפוזו בבית חולים. כאמור לעיל, חלק מהתקיפה תועד בסרטון שהוגש במסגרת ראיות ההגנה לעונש.

במסגרת דברי הנאשם טרם העונש (זכות המילה האחרונה) מסר הנאשם כי הוא אינו "בן אדם רע" והתחייב לא לחזור על מעשים שכאלה.

דין ומסקנות

אין חולק על אודות חומרת האירוע בו היה הנאשם מעורב ובגינו הורשע בעבירות שונות שהעיקרית בהן היא חבלה בכוונה מחמירה. מדובר באירוע שנושק לניסיון רצח, במהלכו חבורת עבריינים ירתה באופן חסר גבולות וממושך לעבר המתלונן באמצעות מספר כלי נשק. רק בדרך נס לא נפגעו המתלונן ואחיינו הקטין, והם יצאו מהאירוע כמעט ללא פגיעות פיזיות. בזכות מאמצי באי כוחו הנאשם - שעשו כל שיכלו לטובת מרשם - שונתה עבירת ניסיון הרצח לעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, שרמת הענישה הנוהגת לגביה פחותה.

אזכיר בקצרה את עיקר עובדות כתב האישום המתוקן - המתלון חזר ביום האירוע לביתו כשהוא נוסע ברכב, וסמוך לשם הבחין באחינו בן ה-10 הולך לצד הדרך. הוא עצר את רכבו ומיד לאחר שהאחין התיישב בכיסא הנוסע, עצר לידם רכב ובו שלושה רעולי פנים, אחד מהם הוא הנאשם שישב בכיסא מאחור. מהרכב האחרון נפתחה אש לעבר המתלון. כאמור לעיל, רק בדרך נס וכן משום תושיית המתלון שהתכופף וגונן בגופו על אחינו, לא נפגעו השניים. המתלון תיאר זאת כך: **"... ראיתי את האחין שלי, עצרתי לו בצד הזה, עד שעצרתי לו בצד הזה שמעתי את הירי, הם באו ליד, לידי, לפה, ראיתי את הרעולים, הם ירו ירו ירו, (...)"**. לא בכדי תיאר המתלון את הסיטואציה ככזו בה רעולי הפנים "ירו, ירו, ירו...", היינו - ירי שאינו נפסק. אם לא די בכך, רכב היונדאי ובו היורים המשיך לנסוע, ולמרבית האימה מהרכב יצא אדם שהחזיק אקדח בידו, התקרב אל הטנדר בתוכו היו המתלון ואחינו שזה עתה ניצלו מהמטח שנורה עליהם, ושוב ירה לעבר הטנדר בעוד שהמתלון רוכן מעל אחינו כדי למנוע את הפגיעה. המתלון שאב בשנית כוחותיו, האיץ את רכבו כדי למלט את עצמו ואת אחינו, ובמהלך נסיעתו פגע ביורה וכן ברכב היונדאי. לא פחות מ-14 (!) קליעים פגעו בדלת הנהג ובחלקו הקדמי של הטנדר בו ישבו המתלון ואחינו, ובצדק רב תיאר בא כוח המאשימה את הסיטואציה ככזו בה המתלון ואחינו לכודים ברכב בעוד שהחבורה בה נכלל הנאשם ירתה עליהם שוב ושוב.

מנגד, וכתנתן מסוים העומד למיתון רמת הענישה אפנה לכך כי למקרא כתב האישום המתוקן לא עולה כי הנאשם היה (בהכרח) אחד מהיורים, ולכן אניח לטובתו כי הוא לא ירה בפועל. לנאשם יש כמובן אחריות כמבצע בצוותא, הן בנוגע לירי והן באשר להחלטה המוקדמת לפגוע במתלון, להצטיידות בנשקים וברעלות, למעקב אחר המתלון, וכיוב', אך ככל שהדברים נוגעים לענישה צודק בא כוחו כי בהקשר זה, עונשו צריך להיות מתון במידת מה מזה שהיה מוטל על היורים בפועל. מיתון מסוים נוסף בקביעת המתחם מחויב נוכח היעדר הפגיעה הפיזית במתלון או באחינו. אמנם לא זו הייתה כוונת הנאשם ושותפיו (והרי הכוונה הייתה לפגוע במתלון), אך מדובר בנתון הפועל באופן מסוים להקלה ולו כאשר משווים את המקרה שלפנינו אל מול מקרים בהם "הצליחו" העבריינים בתכניותיהם (ור' בהקשר זה ס' 40ט(א)(4) לחוק העונשין בנוגע לנזק שנגרם מביצוע העבירה כמרכיב בקביעת המתחם).

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הינם שמירת שלמות הגוף ובטחון האישי של האדם. מדובר בערכים הבסיסיים ביותר עליהם יש להגן, ומידת הפגיעה בהם היא גבוהה. בענייננו וכפי שתואר בהרחבה לעיל, למזלם הרב של המתלון ואחינו (ובאופן עקיף, ועמדת לעיל, גם של הנאשם) הפגיעות הגופניות הישירות היו שוליות. עם זאת, הסיטואציה בכללותה הייתה חמורה ואלימה מאין כמותה, ונכונים בהקשר זה הדברים הבאים **"זוהי אלימות הפוצעת לא רק את הגוף אלא גם מנתצת את הרקמה הדקה והחשובה כל כך של אמן וביטחון במרחב האישי"** (ע"פ 4221/13 ואנונו נ' **מדינת ישראל**, פסקה 12 (26.3.2015)). הפגיעה הקשה בערכים החברתיים מקבלת משנה תוקף נוכח השימוש שעשו הנאשם ושותפיו בנשק חם. שימוש זה מחייב ענישה מרתיעה (ור' בנדון, לדוגמה, האמור בע"פ 3793/20 **מוריחי נ' מדינת ישראל** (23.11.2020); ע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.9.2022)).

ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, אפנה למספר מקרים - חלקם מאופיינים בנסיבות קלות יותר מענייננו וחלקם בנסיבות חמורות יותר. אלה גם אלה יסייעו בקביעת מתחם הענישה. אוסיף כי הצדדים הציגו פסיקה רבה ומגוונת וכמובן יש חשיבות בכך. לצד זאת אזכיר כי מדיניות הענישה היא רק נתון אחד מבין אלה המשמשים את בית המשפט בקביעת המתחם, ובהמשך בגזירת העונש (ר' בנדון ע"פ 6390/20 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 9 (10.2.2021)). בשים לב לאמור לעיל אפנה למקרים הבאים:

ע"פ 9140/20 **מדינת ישראל נ' טבצ'ניקוב** (4.3.2021). באותו עניין הצטייד המשיב באקדח והגיע יחד עם אדם נוסף לעסק שבו עבד המתלונן. לאחר חילופי דברים בין המשיב לבין המתלונן, שלף המשיב את אקדחו, דרך אותו, הצמידו לחלק העליון של ירכו השמאלית של המתלונן, ירה ירייה אחת ונמלט מהמקום. הערכאה הדיונית גזרה 30 חודשי מאסר, ובמסגרת הערעור על קולת העונש הוא הועמד על 4 שנות מאסר (הודה, לחובתו עבר פלילי), תוך שהודגש כי: **"יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי עבירות הכוללות שימוש בנשק חם"**. כן נקבע כי: **"השימוש הנפוץ בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים תוך נטילת החוק לידי מבצע העבירה; הסיכון הנשקף משימוש בנשק כלפי הציבור כולו, וקורבן העבירה בפרט; והמחירים החברתיים הרבים הנלווים למעשים אלו - בין היתר בשל הפגיעה בתחושת הביטחון הכרוכה בהם - מחייבים ענישה מוחשית ומרתיעה כלפי עבירות הכוללות שימוש בנשק חם כאמצעי ליישוב סכסוכים, במטרה לצמצם תופעה נפסדת זו"**.

בע"פ 4344/18 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (16.8.2019) נדון אירוע ירי במהלך ריב משפחתי - המערער ירה לעבר אביו של המתלונן 7 יריות אך לא פגע בו, בשלב זה המתלונן רץ לעבר המערער כדי למנוע פגיעה באביו ואז הוא נפגע מקליע בשוק רגלו. הערכאה הדיונית קבעה מתחם בין 4 ל-8 שנות מאסר וגזרה 5 שנות מאסר (הודה, לחובתו עבר פלילי). ערעור על חומרת העונש נדחה.

במקרה שנדון בע"פ 5376/18 **אגבריה נ' מדינת ישראל** (25.12.2019) נסע המערער עם אדם אחר ואז ירה באמצעות תת מקלע מספר יריות לעבר המתלונן, שעמד בחצר ביתו. לאחר מכן המערער יצא את הרכב, נעמד וירה מספר יריות נוספות לעבר המתלונן. כתוצאה מכך נפגע המתלונן מכניסת קליע אחד לירכו. נקבע מתחם בין 6 ל-10 שנים והמערער (ניהל את ההליך, נעדר עבר פלילי) ונגזרו 7 שנות מאסר. במסגרת הערעור על חומרת העונש, הופחת העונש ב-9 חודשים, ל-6 שנות מאסר ו-3 חודשים משום התהליך אותו עבר המערער במסגרת המאסר ובשים לב להיעדר עבר פלילי.

בתפ"ח (מחוזי תל אביב) 17865-11-21 **מדינת ישראל נ' אלעביד** (6.10.2024) נקבע מתחם בין 7 ל-11 שנות מאסר, ונגזרו 8 שנות מאסר בפועל על נאשם (לחובתו עבר פלילי שאינו מכביד, הודה) שיחד עם אחר חיפש אחר המתלונן כדי לפגוע בו, ואז לאחר שהאחרון אותר ירו בו השניים באמצעות אקדח מספר יריות בפלג גופו התחתון וגרמו לו לנזקים חמורים (בין היתר, קרע בשלפוחית השתן, ושברים מרוסקים מרובים בגפיים התחתונות). ערעור על חומרת העונש טרם נדון.

לאחר שנתתי דעתי לחומרת העבירות ולנסיבות ביצוען, לערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנוהגת, סבורני כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 5 ל-9 שנות מאסר.

לא מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם העונש הראוי - אם לקולה משום שיקולי שיקום ואם לחומרה משום שיקולי הגנה על הציבור.

באשר לנסיבות שאינן נוגעות לביצוע העבירה, שקלתי לזכות הנאשם את קבלת האחריות על מעשיו שבאה לידי ביטוי בהודייתו בשלב מוקדם יחסית של ההליך, את גילו הצעיר, ואת העובדה שאין לחובתו עבר פלילי ומאליו יוצא שמדובר במאסרו הראשון. נתונים אלה הביאו להקלה בעונש בתוך המתחם. עם זאת, בהיעדר תסקיר שלא התבקש על ידי מי מהצדדים, אין בידי נתון של גוף מקצועי בנוגע למסוכנות הנשקפת מהנאשם, או כל נתון רלוונטי אחר לגביו. ברור כי מי שמבצע מעשים כפי שתוארו לעיל, הוא מסוכן ולא די באמירת הנאשם על אודות עצמו כדי להפריך את הדבר. עוד אפנה לשיקולי ההרתעה - הכללית והאישית - הרלוונטיים ביותר במקרה זה. באשר לטענה כי אי העמדתם לדין של שני המעורבים הנותרים צריכה להביא להקלה מסוימת בעונשו של הנאשם, מקובלים עליי טענות המאשימה. בענייננו לא נסתרה טענת המאשימה כי רק טעמים ראייתיים מנעו את העמדת השניים לדין. זאת ועוד, קשה להלום שמי שנמנע מלמסור פרטים על אודות שותפיו, ייחנה מכך במישור העונש (ור' הרחבה בנדון, בשינויים במחויבים, בע"פ 498/21 גולובקין נ' מדינת ישראל, פסקאות 28-29 (13.11.2022)).

סוף דבר, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

(-) 6.5 שנות מאסר, החל מיום מעצרו - 18.4.2023;

(-) מאסר לתקופה של 12 חודשים, על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירות אלימות או נשק מסוג פשע;

(-) מאסר לתקופה של 8 חודשים, על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירות אלימות או נשק מסוג עוון;

(-) פיצוי לטובת המתלון - מר ח.מ., בסכום של 30,000 ₪; הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר התשלום הראשון ישולם ביום 1.3.2025 ויתרת התשלומים בתחילת כל חודש עוקב. 3 ימי עיכוב לא יהוו הפרה של הוראת גזר הדין. התשלומים יבוצעו בקבוצה באמצעות מזכירות בית המשפט או המרכז לגביית קנסות אגרות והוצאות. נאסר על הנאשם ליצור קשר, במישרין או בעקיפין, עם המתלון או עם בני משפחתו בהקשר זה. המאשימה תעביר למזכירות את פרטי המתלון תוך 14 יום מהיום.

(-) פיצוי לטובת המתלונן - הקטין ו.ב. בסכום של 30,000 ₪; הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר התשלום הראשון ישולם ביום 1.3.2025 ויתרת התשלומים בתחילת כל חודש עוקב. 3 ימי עיכוב לא יהוו הפרה של הוראת גזר הדין. התשלומים יבוצעו רק באמצעות מזכירות בית המשפט או המרכז לגביית קנסות אגרות והוצאות. נאסר על הנאשם ליצור קשר, במישרין או בעקיפין, עם המתלונן או עם בני משפחתו בהקשר זה. המאשימה תעביר למזכירות את פרטי המתלונן תוך 14 יום מהיום. הפיצויים יופקדו בתכנית חסכון שתפתח על שם הקטין, שתיסגר עד הגיעה לגיל 18. הורי הקטין יהיו רשאים לבקש מבית המשפט לענייני משפחה שחרור הכספים או חלקם. כאמור, הכספים ישולמו לקטין באמצעות המרכז לגביית קנסות, והמרכז יוודא טרם העברת הכספים מילוי התנאים לעיל.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ח' טבת תשפ"ה, 08 ינואר 2025, בנוכחות הצדדים.